

Til hr. Jes Lunde vil jeg gerne sige, at som det kører nu med hensyn til afprøvning, hvor vi ingen indeksering får, når vi skifter fra vår-afgrøder til vinterafgrøder, vil forslaget medføre, at Danmarks basisareal kommer under pres, og så får landbrugsministeren et problem. Nu skifter man fra nogle afgrøder, som har større behov for sprøjtning, til afgrøder, der har mindre behov for sprøjtning, og dermed får landbrugsministeren et problem med, at Danmark ikke skal braklægge mere til næste år.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg er glad for at høre, at hr. Jes Lunde er enig med Venstre i, at modellen i lovforslaget er meget u hensigtsmæssig med hensyn til miljøet. Men når det ikke er muligt at bruge belastningsindekset som grundlag på nuværende tidspunkt, synes jeg nok, vi kunne blive enige om at udskyde beslutningen til 1997, når miljøhandlingsplanen afsluttes. På det tidspunkt kan vi måske finde frem til nogle mere fornuftige modeller.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Jes Lunde for en kort bemærkning, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Ja, men det går jo ikke. Man kan aldrig lokke SF til at lade være med at gøre noget ved miljøproblemerne til et senere tidspunkt. Det kan man altså ikke. Vi er nødt til at gøre så meget som muligt så tidligt som muligt, og så må vi gøre det så godt, som vi kan ud fra det grundlag, vi har.

Og vi har altså desværre endnu ikke grundlag for at lave afgiftsbelægningen efter et giftighedsindeks. Hvis vi havde det, havde vi gjort det. Når vi får den mulighed, skal vi skifte til det efter SF's opfattelse. Det vil jeg gerne sige. Så tidligt som overhovedet muligt går vi selvfølgelig over til den mest muligt ideelle model.

Men det, at tingene ikke kan blive fuldstændig ideelle, har for SF aldrig været et argument for, at vi så skal udsætte at gøre noget ved problemet. Det kan vi ikke tillade os, mener jeg. Vi er nødt til at gøre så meget som muligt så tidligt som muligt.

Aage Brusgaard (FP):

Vores skattepolitiske ordfører skulle med et fly nu, så jeg blev for 4 minutter siden spurgt, om jeg ikke kunne tage den her, og det vil jeg selvfølgelig gerne, for det er en meget nem sag.

Det er jo sådan, at regeringen prøver på at lægge en ny skat på en produktion, som de mener er farlig. Nu er det vel egentlig sådan, at alle de landmænd og gartnere, som sprøjter, har sammen været på kursus, og det er jo nok mere, end vores minister og embedsmændene nede i logen dér kan prale af. Så jeg tror egentlig, det var bedre, om landmændene selv prøvede at lave nogle planer, for det er dem, der har erfaringerne.

Der er altså en ting, man glemmer – og jeg synes, miljøministeren burde høre lidt efter, for også en miljøminister har gavn af at få sin horisont udvidet sådan hist og her – og det er, at en landmand som nu mig eller en gartner har en brønd på sin egen jord. Vi ønsker rent faktisk ikke at sprøjte mere, end planterne kan optage, for det går jo ned i vores eget grundvand, hvorimod I byboere måske sprøjter helt uhæmmet i jeres kolonihaver og jeres haver, for det går jo ikke ned i jeres eget grundvand, og I har aldrig været på kursus. Jeg synes, det var bedre, om man tog fat dér, hvor nælden er.

Alle de historier, vi har haft, f.eks. Ejstrupholm med atrazin osv. Det er jo slet ikke vores bønder, der har sprøjtet dér. Det er de offentligt ansatte DSB-funktionærer, som går med sådan en stor vandkande, man lige hælder 3-4 liter i, og hælder ud langs kanten. Og dér er, som også hr. Jens Vibjerg var inde på, overhovedet ingen muldjord, det er jo rent sand og så det her store grus, grovgrus, så det er klart, det ryger lige ned i grundvandet.

Nej, kør I nu ud til landmændene og spørg om, hvordan man rent faktisk gebærder sig, efter at landmændene for ca. 15 år siden fik at vide, at det er giftigt. Førhen fik de faktisk at vide, at det ikke var noget, de skulle tage så højtideligt, men det er man jo bevidst om nu, og derfor passer man også på.

Nu kom jeg lidt sent herned, men vi har jo alle sammen fået den her udmærkede henvendelse fra Dansk Agrokemisk Forening, som jeg også spurgte ministeren om i går. Jeg spurgte, om ministeren ville bekræfte, at det var sandt synligt, at Dansk Agrokemisk Forening har ret i, at den frivillige aftale, der er indgået med landbrugsorganisationerne, og som udløber den 31. december 1996, rent faktisk bliver overholdt, og